

WEL EN WEE UIT BUDAPEST

In het voorjaar was KASVO op één dag actief op drie internationale fronten, en de resultaten waren niet bijster goed. Deze maand zouden we opnieuw op twee buitenlandse locaties onze club vertegenwoordigen maar het is er niet op verbeterd. Het begon met Philip Batteauw die zou starten in Berlijn. Thuis ziek vertrokken werd hij in Zaventem nog zieker en keerde maar meteen terug naar huis om twee dagen in bed uit te zieken. Hij laat de moed echter niet zakken en heeft zich reeds ingeschreven voor een nieuwe marathon in Lausanne, waarin wij samen met hem hopen op een goede prestatie.

Ook de groep voor Budapest werd niet gespaard. Pieters kon al helemaal niet lopen en Jack zijn voorbereiding liep ook niet zoals het moest wegens pijn in de dij bij de lange duurlopen. De reis naar Budapest daarentegen verliep wel rimpelloos op vrijdagavond en na een dagje stadsverkenning op zaterdag (met veel trappen om de Gellert heuvel te beklimmen) waren we er helemaal klaar voor (al zou het wel anders uitdraaien).

Het weer was met 29° iets te prachtig om te lopen maar toch had iedereen er goede moed op. De kop werd getrokken door Peter, gevolgd door Christophe en Monique die samen gans vooraan waren gestart. Dan volgde ik en wat verder Jack en Marc D.N. die niet gingen voor een tijd maar enkel om de marathon zonder miserie uit te lopen. De posities bleven nagenoeg ongewijzigd tot rond Km 28 en toen begon het debacle. Christophe wiens voorbereiding (als die er al was !) wegens verbouwingen en champagne weekendjes ver van optimaal was, kreeg pijn in de lies en schakelde over op wandelen.

Monique die wegens forfait van Pieters een dubbele estafette moest lopen werd op 28 Km afgelost door Carine en deed het verder rustig aan. Toen ze wat later zoonlief zag strompelen brak ook bij haar de veer en ze deden dan maar samen verder. Rond die verdoemde Km 28 kreeg Jack weer pijn in de dij en besloot dan maar met de vrouwen supporters per metro naar de aankomst te trekken. Marc D.N. die toen nog niet wist dat de rest zo op de sukkel was, zag het niet meer zitten om alleen als laatste van de groep een uur later toe te komen en stopte samen met Jack

Bij mij ging het redelijk goed. Gestart aan 12.5 Km/u de eerste 10 Km kon ik tot rond Km 37 mijn snelheid van 12 Km/u aanhouden. In de laatste kilometers zaten er nog een paar venijnige klimmetjes die samen met de temperatuur die ondertussen tot 29° was opgelopen er voor zorgden dat ik toch serieus moest vertragen. Voor Peter was dat laatste stuk nog slechter. Aan Km 39 werd hij door mij ingehaald en toen had hij reeds moeten stoppen om zijn maag binnenste buiten te keren. Aanpikken zat er niet meer in en met stappen en zelfs een rustpauze op een bankje eindigde hij als tweede van de groep 11 minuten na mij. Daarmee eindigde ik buiten verwachting van iedereen als eerste van de groep, maar ik had het toch liever anders gehad.

Met al die miserie zouden wij onze twee dames nog vergeten, en hun prestatie was er wel een om U tegen te zeggen. De gemengde ploeg Kasvo / AC Deinze met Monique Bauters, Carine Geiregat en Philip Pieters moest het noodgedwongen doen met enkel de twee vrouwen in de mannen estafette en toch eindigden ze nog als Nr 37 op 219 ploegen in een tijd van 3u23. Met die tijd stonden ze bij de vrouwenploegen op de derde plaats en slechts enkele minuutjes na de tweede ! Wie van hen het meest verdienste had aan de knalprestatie is moeilijk uit te maken. Volgens Pieters lag het aan zijn coachen, maar dat gelooft geen kat. Een ding kan ik wel zeggen: Monique legde de basis en Carine maakte het perfect af.

Hiermee is alles gezegd wat moest gezegd worden en kan ik overgaan naar de plezantere dingen die bij een marathon horen. Dit begon deze keer niet met de traditionele champagne party maar met een bezoek aan de warm waterbaden van Széchenyi. Het warme water (39° C) deed deugd aan de spieren en iedereen genoot tenvolle. Ook Carine die geen badpak bij had maar dit gemis op een creatieve wijze had opgelost. Een paar uur later nadat Peter hersteld was van zijn traditionele “post-marathon misselijkheid” volgde dan de party op een van de kamers. Daar werd niet zuinig met de drank omgesprongen en Pieters slaagde er zelfs in de vloer te dopen met champagne. Gelukkig was het op zijn eigen kamer en dus moesten wij er ons niet veel van aantrekken.

Slechter was het de vrijdagavond. Na het afzetten van de bagage op de kamers was er afspraak in de bar van het hotel om het plaatselijk bier te proeven. De eerste halve liters waren nogal rap verzwonden en Peter offerde zich op om de tweede lading te halen. Helaas door een verkeerde beweging van iemand die wou helpen belandden drie halve liter flessen op de grond : twee leeggelopen , een in gruzelementen en ikzelf van kop tot teen onder het schuim. De kuisploeg van het hotel schoot meteen in actie en tien minuten later was er al niets meer de merken van dat wrede accident (vooral wrede van dat verspild bier !).

De volgende dagen zijn nog vele litertjes verzwolgen maar morsen zat er niet meer bij: daarvoor smaakten de diverse merken pils te goed. Wat misschien weinigen zullen geloven maar het eerste Hongaars woord dat ik leerde was niet “sör” voor bier maar “viz” voor water. Dat had alles te maken met de talrijke bevoorradingen bij de marathon waar ik moest uitkijken naar het water en nogal rap doorhad dat dit bij het bordje met opschrift “viz” stond. Meer Hongaars heb ik niet geleerd en dat was ook niet nodig, want in café en restaurant kon men overal terecht met Engels of Duits. Het openbaar vervoer was er goedkoop en alom tegenwoordig met mooie trams en metrostellen op de hoofdlijnen en aftandse vehikels op de kleinere lijnen. Zwart rijden wat wij wel eens durfden te doen (zoals in Rome bijv.) zat er echter niet in want de controleurs waren alom tegenwoordig.

Ook het eten was uitstekend, al vershoten wij soms van de hoge rekening in Forint. Bij achteraf narekenen in Euro bleek dan ineens dat we eigenlijk zeer goedkoop aten en dronken. Zoals in het poepchique Gellert hotel waar een vierkoppig zigeunerorkestje ons vergaste op licht klassieke muziek en ook nog eens verzoeknummertjes deed.

Maandag en dinsdag hing iedereen de toerist uit en dank zij onze goed voorbereide gids Christophe konden wij nog heel wat bezichtigen. Op de burchtheuvel kreeg hij wel zware concurrentie van een of andere pipo die zich aan ons wou opdringen als gids. Toen die doorhad dat zijn haring bij ons niet zou braden ging hij er dan maar al scheldend vandoor op zoek naar andere slachtoffers.

Vroeger dan we wilden was het tijd om terug te keren naar de luchthaven en daar stal Monique de show. Zoals de zoveelste maal had ze er weer niet aan gedacht dat er beperkingen zijn op vloeistoffen in de handbagage. Een grote fles massageolie was niet mee in de grote valies en dus zat ze die te verdelen over kleinere flesjes en om de gemorst restjes niet te laten verloren gaan moest Anita willens nillens haar nek laten masseren. Daarmee was de kous niet af want dan ontdekte ze nog drie busjes Soya drink. Niets laten verloren gaan dacht Monique en dus kapte ze die na elkaar maar naar binnen.

Na een korte vlucht met Wizair kwamen wij aan in Charleroi en belandden meteen vanuit het zomerse Budapest in het kille mistige herfstweer van België. Het contrast was groot maar ieder was te moe om zich daar nog zorgen over te maken, en na een snelle rit met onze taxi bus werd ieder netjes op de gevraagde plaats afgezet.

Was Christophe zijn prestatie op de marathon ondermaats, zijn organisatie was prima, waarvoor mijn dank en hij mag gerust volgend jaar de uitstap naar de Medoc marathon verzorgen.

Maar eerst moeten wij het seizoen in schoonheid kunnen afsluiten. Dat zou moeten gebeuren op 18 november in Kasterlee. Hans Bosschaert zal er pogen zijn goede prestatie van vorig jaar in Echternach te evenaren of zelfs te verbeteren en Veerle Miclote doet samen met mij een nieuwe poging om de kaap van 3u30 te ronden. Samen met de marathon (2 ronden) start ook een halve marathon (1 ronde) en daar zou o.a. Bernard Temmerman aan deelnemen. Wij hopen toch nog wat meer lopers mee te krijgen kwestie van morele steun tijdens de marathon en met ons te vieren als we onze doelstelling halen of ons te troosten als het niet lukt.

Marc Vanmaldegem.
10 oktober '07

UITSLAG MARATHON		1° ½	2° ½	tot. Netto	Pl./cat
482	VANMALDEGEM Marc	1.43.26	1.54.07	3.37.33	3 / M60
	Km/u	12,240	11,179	11,684	
682	DE WERDT Peter	1.35.30	2.12.19	3.47.49	128/M40
	Km/u	13,256	9,568	11,113	
1290	LAMONT Christophe	1.37.55	2.40.28	4.18.23	244/M30
	Km/u	12,929	7,889	9,798	

Aantal deelnemers : 2.580 (M 2063 / V 517)

UITSLAG ESTAFETTE

37	BAUTERS / GEIREGAT	1.41.41	1.41.21	3.23.02
	Km/u	12,450	12,491	12,469

Aantal ploegen : 219 (M + gemengd M/V)